

Kunstroute ook door onze wijk

Op zaterdag 7 en zondag 8 oktober openen 42 lokale kunstenaars in het kader van de kunstroute van 11.00 tot 17.00 uur op 26 plekken hun atelier of gastlocatie om het publiek kennis te laten maken met hun werken. Waar ze zitten, kunt u zien op www.kunstroutepurmerend.nl. In onze wijk vindt u hen op de adressen Poelstraat 4, Geulenstraat 62, Purmerweg 42 en Rietsingel 4.

5 OKT
T/M
5 NOV

Overzichtsexpositie
Purmerends Museum

7 & 8 OKT

11.00-17.00 UUR

42 kunstenaars - 26 locaties

www.kunstcollectiefpurmerend.nl

Daar exposeren zes kunstenaars, van wie er vier in onze wijk wonen: Katinka Bonnema, Marijke Dekker, Wieke Dekker en Judith Musch.

Het gratis routeboekje is verkrijgbaar bij de VVV in de Peperstraat. De kunstroute is een initiatief van het Kunstcollectief Purmerend, dat als doel heeft lokale kunstenaars zichtbaarder te maken. Zie voor meer informatie ook de website kunstcollectiefpurmerend.nl.

Tevens vindt van 5 oktober tot en met 5 november een overzichtsexpositie plaats in het Purmerends Museum op de Kaasmarkt. ●

Bladmoshof

*Bladmoshof op een zomerse middag.
Als een brink in een Drents dorp ligt
daar, te midden van huizen, een groot
veld stil en leeg te blaken in de zon.*

*Rijties- en vrijstaande huizen
langs drie kanten van het grasveld,
dat omringd wordt door elzen, dik
in blad, door hulst en vlier met bes.*

*Water dichtbij, daarin een steiger.
Je ziet het spoor, er is een speelplek
met klimdingen en voor wandelaars
een boekenkastje om bij stil te staan.*

*Het veld leent zich voor barbecue,
tentjes, springkussen, picknick.
Er zijn twee doeltjes, maar vandaag
geen voetballers, geen wedstrijdje.*

*Bladmos is er wel, verstoopt tussen
stenen, op stammen en muren of in tuinen.
Verzamelnaam voor mos met blaadjes,
groeïend in matten of in kussentjes.*

Hennie Pen-Dijkema

COLUMN

Gors-verhalen van een herdershond

“Wat zal ik doen, Banjer wél of niet stoppen?”

Je raadt het al... wél stoppen, want daarvoor vindt mijn baasje én de strook (gemeente)grond aan de Markerkade te mooi én er zijn té veel leuke, speelse dingetjes bij: veertjes, boomstronken die geveerd zijn, autootjes die er half in steken, mooie stenen, gekleurd glas, enzovoort.

“Ik ben hier al zo'n 23 jaar mee bezig”, vertelt Eli Pieters. “Het begon met een geveltuintje.” Hij wijst op een muur, waar nu alleen (?) tegels liggen, maar aan de andere kant van het portiek is het wél een groen walhalla, met een enorme kronkelige vijgenboom, tomatenplanten, bloemen; schitterend! “Heerlijk om te doen. Maar ik ben verder gegaan, want daarna ben ik rondom de bomen aan het water begonnen en dat is uitgegroeid tot deze lange strook.”

Nou, je kunt beter spreken over een lang parkje, want als je over de paadjes (van houtsnippers of keitjes of glazen tegels, het ‘glaspad’) loopt, is het alsof je in een stukje natuurgebied bent beland. “De natuur in stand houden, daar wil ik daadwerkelijk aan meehelpen. Wij, mensen, hálen alleen uit de natuur. Ik probeer de natuur iets terug te geven; ik voed de aarde van bovenaf. Er wordt hier niets verspild.” Eli wijst op een wormenhotel en - helemaal tussen het groen, dus onzichtbaar - de composthoop. “Hiermee hoog ik ieder jaar de grond op. En kijk eens hoe mooi los de aarde is.” Hij pakt een handjevol aarde, ruikt er aan en laat het tussen zijn vingers doorlopen.

“Ja, ik maak me zorgen over de natuur. De bijen- en vlinderstand gaat ontzettend achteruit, dus ik doe dit niet alleen voor ons, maar ook voor de natuur. En dat werkt! Laatst zag ik hier weer de blauwe eikvlinder en een zwarte bij. Nou, dan is mijn dag goed!”

Van oorsprong zat Eli in de commerciële wereld. Im- en export, maar ook op de markt. Met succes, maar ook met tijdsdruk en ook met

stress en ook... Is dit léven?

“Ik heb dat opgegeven en ben gaan creëren en dit is het resultaat en ik ben er blij mee. En met mij veel mensen. Er komen vaak mensen even tussen de bloemen zitten of een praatje maken of dingen brengen. Laatst vroeg iemand of hij er foto's van mocht maken. Ik zei: ‘Ja, natuurlijk; deze grond is van ons allemaal.’” Alsof het afgesproken is, beginnen twee voorbijgangers tegen hem te praten. In het begin gaat het over planten, maar na verloop van tijd is het joodse geloof onderwerp van gesprek, en ook daar blijkt Eli ontzettend veel over te weten. Mijn baasje zit te schrijven alsof haar leven er van afhangt, maar dat komt doordat er vaak ware dingen gezegd worden! “Zonder yin geen yang”, of “Wat wil je; gelijk of geluk?” “Als je alles er uithaalt en er niets in terugstopt, wat blijft er dan over? Niets.”

In de tussentijd is Eli weer in de tuin aan de gang. Een vogel vliegt op uit de composthoop: “Kijk, een jonge reiger.” Zonnebloemen wuiven in de wind, statige rode gladiolen staan strak in het gelid, de Oost-Indische kers zorgt voor prachtige oranje bloemen (“Kun je ook eten, hè?”), een dikke bij doet zich te goed aan de paarse kardoer, een waterhoentje paradeert op een kiezelpad... Ik denk dat ik het ‘De Hof van Eli’ ga noemen; dat vind ik wel toepasselijk.

Tot een volgende keer en een high-five van Banjer.

Meer weten? Mail naar Eli13pieters@outlook.com

Uw wijkkrant

Dertig jaar terug ben ik ontstaan,
Daar hadden bewoners behoefte aan.
Niet al dat gedoe van overal,
Maar gewoon de buurt was het geval.

Eerst Purmer Noord om te proberen,
Nu heel Purmerend we zijn het gaan leren.
Ja zeven wijken kent onze stad,
Maar dan hebben we het wel gehad.

Zeven keer per jaar in uw brievenbus,
Dat is voor ons al een hele klus.
Dankbaar dat we het mogen delen,
Leesstof voor zo velen.

We hopen het nog lang
Te mogen doen.
Deze taak zit bij ons
Als een passende schoen.

Louise Lowies

(Louise is redacteur van de wijkkrant Overwhere en voorzitter van het overleg dat de redacties periodiek voeren; red.)

De makers van uw wijkkrant

Vanaf links: Bouwe Meijn (redacteur), Cecile Righart (baasje van Banjer), Hennie Pen-Dijkema (gedichten), Harry Rotgans (wijkwethouder) en Ron ter Schegget (foto's).

En waarom doen we dit? Waarom hebben we ons daar lang of iets minder lang geleden voor aangemeld? Dat wordt ons nogal eens gevraagd. We vertellen het hieronder, in volgorde van de foto.

Bouwe

“Ruim tien jaar geleden las ik dat het voortbestaan van de wijkkrant in gevaar kwam door een gebrek aan redacteurs. Ik was al met pensioen en maakte wekelijks een amateurvoetbalverslag voor het NH Dagblad – nog steeds trouwens. Dus tijd genoeg over om ook iets voor de wijkkrant te gaan doen. Er meldden zich toen nog meer redacteurs aan, maar ik ben als enige overgebleven en werk sinds enkele jaren samen met boven- en onderstaande vier vaste medewerkers.”

Cecile

“Ik houd van taal en ik houd van schrijven. Doe daarbij een snuffe fascinatie naar hoe anderen hun leven leven en met moeilijkheden omgaan c.q. oplossen – Banjer zou zeggen: ‘gewoon nieuwsgierigheid’ - en... uw Banjer is geboren. Het schrijven voor het wijkkrantje maakt dat ik legaal nieuwsgierig mag zijn. En andermans verhalen zijn vaak heel verrassend, wat weer een nieuw onderwerp uitlokt. Wél probeer ik door de ogen van Gorsbewoners te kijken. Die drie gebouwen naast de Rabobank bijvoorbeeld staan nog steeds op mijn lijstje als ‘mysterieus’”, dus wie weet?”

Hennie

“Een aantal jaren geleden las ik in de wijkkrant een oproep om eens iets in te sturen. Ik ben lid van Dichterskring Waterland en had nog een gedicht liggen over mijn straat, de Distelstraat. Dit stuurde ik in

en ik gaf aan nog wel eens iets te willen schrijven. De redactie nam dit aanbod aan en zo komt het dat ik nu steeds voor de wijkkrant een gedicht maak. Het gaat steeds over een straat in de Gors en mijn streven is om elke straat in onze wijk in een gedicht tot leven te brengen. Nog vele te gaan!”

Harry

“Alle redacteurs samen op de foto, een leuk idee waar ik graag aan meewerk! En o ja, er is natuurlijk ook een reden waarom ik – bijna - aan iedere periodiek meewerk. Ik vind het leuk om af en toe de andere kant van het wethouderschap te laten zien, de menselijke kant. Want tenslotte gaat het leven over meer dan alleen de zakelijke kant. Toch laat ik die niet onbesproken, want hoewel ik natuurlijk niet ga over onderwerpen van een collega-wethouder, kan ik wel met de lezer delen wat er zoal gebeurt en wat een bestuurder wel en niet kan doen.”

Ron

“Het was februari 2019 toen ik het stokje overnam van Wanda Jacobs, die als vrijwilliger fotografeerde voor deze krant. Fotografie is zowel mijn passie als mijn beroep en hobby; fotografie is een geweldige manier om de creativiteit te uiten. Verder is het een uitdaging om de foto voor ‘ken je wijk’ te maken en het is leuk een bijdrage te leveren voor de wijkkrant.” ●

Hoe doen we dat?

“Hoe komt zo'n wijkkrant eigenlijk tot stand?“, vragen bewoners wel eens. Als redacteur ervan leg ik het u hier uit aan de hand van (het laatste deel van) het aanleverschema voor 2023.

Nummer 6

Fred	9-13 okt	wk 41
Gerjan	16-20 okt	wk 42
Drukken	23-27 okt	wk 43
Bezorgen	2 november	wk 44

Nummer 7

Fred	20-24 nov	wk 47
Gerjan	27 nov-1 dec	wk 48
Drukken	4-8 dec	wk 49
Bezorgen	14 december	wk 50

Zoals u ziet, valt de laatste wijkkrant van dit kalenderjaar op donderdag 14 december bij u in de bus. Daar gaat dan uiteraard wel het een en ander aan vooraf.

Op 2 november hebt u nummer zes ontvangen. Precies twee weken daarvóór, op 19 oktober dus, had ik de drukproef ervan goedgekeurd. Ook had ik toen die drukproef naar de vaste medewerk(st)ers Cecile, Hennie, Harry en Ron gestuurd en daarbij aangegeven op welke uiterste datum ik hun bijdrage voor nummer zeven wilde ontvangen. Dat was 16 november. Waarom dán en niet later (liever vroeger; gebeurt gelukkig meestal ook)? Omdat de teksten op de 20ste naar Fred (zie de volgende alinea) moeten. Dan heb ik vier dagen de tijd om te kijken of de bijdragen geen taalfouten bevatten (heel zelden) en of ik zelf wel genoeg tekst heb geproduceerd. Zo niet, dan moet ik dat uitbreiden. De uiteindelijke teksten stuur ik een paar dagen na die 16de november nog even naar de genoemde vier vaste medewerkers; kunnen ze er desgewenst nog op schieten.

Kritisch

Fred is Fred Berga van Journalistiek en Meer (zie foto). Die kijkt vanuit zijn expertise als journalistiekdocent kritisch naar de door de zeven redacties geleverde teksten. Vooral taalkundig natuurlijk; hij corrigeert eventuele taalfouten en geeft ook (heel vaak zelfs) wijzigingsvoorstellen, die ik als redacteur

al dan niet overneem. Als ik die tekst zelf heb geschreven, doe ik vaak niet moeilijk over een wijzigingsvoorstel, maar met bijdragen van een ander (ook die van u dus) ben ik wat terughoudender. Die wil zijn/haar eigen tekst immers zo veel mogelijk gehandhaafd zien. En van het gedicht van Hennie blijft ie natuurlijk helemaal af!

Een week later, we zitten inmiddels op 4 december, gaan de teksten, evenals de foto's van Ron en eventuele door anderen ingestuurde foto's, naar opmaker Gerjan Stolp, werknemer van Werkom. Ik geef dan precies aan op welke bladzijde welke tekst met eventuele foto('s) moet komen, dus hij hoeft zelf geen indeling te maken. Gerjan heeft vier dagen de tijd om dat voor elkaar te krijgen, en dat lukt altijd wel, want hij is altijd vlot met het leveren van een eerste drukproef, die ik uiteraard kritisch moet bekijken, want daar mogen geen fouten in zitten. Is dat wel het geval, dan geef ik die aan en vraag ik om een tweede drukproef, en zo nodig zelfs een derde, want de krant moet foutloos bij u worden bezorgd.

Bezorging

Tussen het moment dat ik akkoord ga met de drukproef en de bezorging van de krant zit twee weken. Ook al doen Werkom en verspreider Rodi hun best, toch vinden de redacties van de zeven wijkkranten dat een te ruime periode. Ik heb hierboven uiteengezet dat de teksten voor wijkkrant nummer zeven uiterlijk op 16 november klaar moeten zijn, terwijl u er pas op 14 december, vier weken later dus, kennis van kunt nemen. We kunnen dan ook nooit actueel zijn. Vragen om aandacht te besteden aan een gebeurtenis die binnen die vier weken plaatsvindt heeft dan ook jammer genoeg geen zin.

Bouwe Meijn,
redacteur

Reacties op onze vraag

Wat vindt u van onze wijkkrant? Dat vroegen we u in het vorige nummer. We ontvingen twee reacties, helaas minder dan we hadden gehoopt en verwacht, maar u kunt het ons natuurlijk alsnog laten weten.

Hieronder de twee binnengekomen reacties.

De wijkkrant lees ik elke keer met plezier.

Er staat leuke en nuttige informatie in.

De 'verhalen van een herdershond' zijn er elke keer weer leuk omschreven. Zo maak je flink wat mee als hond en baas.

De krant leest ook gemakkelijk en heeft een mooie layout.

Het is toch altijd weer een hele klus om het compleet te maken.

Ik hoop dat veel inwoners van de Gors even de tijd nemen om de krant te lezen.

Astrid Smit.

Vooropgesteld denk ik dat de uitgave van een wijkkrant zeker zijn functie heeft in onze en ook overige woonwijken. De wijkkrant heeft na ontvangst zeker mijn aandacht. Wél ben ik van mening dat meer relevante informatie zeer welkom zou zijn. Recentelijk was er niets tot nauwelijks iets gemeld/vermeld over de (aanbesteding en) werkzaamheden van het glasvezelnet, waar de gehele wijk mee te maken heeft.

Reeds eerder heb ik de redactie gewezen op de beperkte inbreng en ook de onzichtbaarheid van de huidige wijkmanager. Eind 2022 heb ik dit euvel al eens aangekaart bij haar en de teammanager, die dit ook onderkennen.

Tot op heden zie ik hierin geen verbetering. Vroegere wijkmanagers lieten vaker van zich horen en zien in onze wijk en droegen bij aan de redactie met hun informatie en bevindingen.

Naar ik begrip is er geen coördinatie, ondersteuning en enige betrokkenheid vanuit de afdeling Communicatie van de gemeente met de wijkkranten en heeft iedere (vrijwillige) redactie zelf de vrijheid (= verantwoordelijkheid) van redactionele invulling. Zou dit niet anders kunnen? Want ik besef dat men dus nu tot op heden sterk afhankelijk is van inbreng door redactie en bewoners, soms aangevuld met externe info en door de wijkwethouder met wat voorspelbare bijdragen.

Verder zou het wenselijk zijn als de aanlevertijden wat verkort kunnen worden, zodat er wat meer actualiteit valt in te brengen. Ten leste: ik heb geen idee hoe een en ander nu is afgesproken en wat de mogelijkheden zijn met de grafische opmaak en indeling, maar het lijkt mij toch een aanwinst als er iets meer mogelijk is met de typografische verzorging. Dit draagt bij aan de leesbaarheid, levendigheid en sociale waarde van de wijkkrant.

Cor Veldt. ●

Het Purmerend van na de oorlog

U kunt op maandag 2 oktober tussen 2 en 4 uur herinneringen ophalen aan de naoorlogse geschiedenis van Purmerend tijdens de Grote Opening van de Maand van de Geschiedenis in De Tien Gemeenten, gelegen aan Hoornselaan 11 in de Overwhere. Stichting Wonen en Zorg Purmerend (SWZP) nodigt u hiervoor uit.

Als inwoner van Purmerend weet u waarschijnlijk veel over de stad en haar geschiedenis. Daarom heeft de stichting in samenwerking met het Waterlands Archief een bijzondere activiteit georganiseerd: samen met u de naoorlogse geschiedenis van Purmerend en omgeving verkennen. In gespreksgroepjes kunt u genieten van oude foto's en verhalen die ons terugbrengen naar vervlogen tijden.

Wonen en Zorg Purmerend heeft een sterke band met de geschiedenis van onze stad, vooral vanwege haar locatie De Rusthoeve, een prachtig monumentaal pand. Ze denkt dat het begrijpen van het verleden ons helpt om het heden te waarderen en de toekomst met vertrouwen tegemoet te treden. ●

Open dag in het Archief

Op zondag 22 oktober is het Dag van de Familie-geschiedenis bij het Waterlands Archief aan de Wielingenstraat 75 in onze culturele wijk.

Op deze open dag is iedereen welkom om deel te nemen aan een workshop of lezing, of tijdens een rondwandeling een kijkje te nemen in de archiefdepots. Het archief werkt hierbij samen met het Centrum voor Familiegeschiedenis, de Nederlandse Genealogische Vereniging Zaanstreek-Waterland en Bibliotheek Waterland.

Lezing over Bernard Nieuwentijt

Op donderdag 26 oktober houdt historicus John Besseling van 20.00 tot 21.30 uur in het Archief een lezing over leven en werk van de achttiende-eeuwse Purmerender arts, burgemeester, wiskundige en natuurwetenschapper Bernardus Nieuwentijt (1654-1718), die geldt als een van de meest gelezen auteurs van de achttiende eeuw. Zijn belangrijkste boek, 'Het Regt gebruik der Werelt beschouwingen' uit 1715, werd tot 1759 achtmaal herdrukt, en vertaald in het Engels, Frans en Duits van Gods schepping.

Zoals uit de lezing zal blijken waren godsdienst, wetenschap en politiek in Purmerend nauw verweven. Nieuwentijt maakte deel uit van een internationale kring van geleerden, maar zijn ontwikkeling als wetenschapper is onlosmakelijk verbonden met het lokale milieu waarin hij als arts en burgemeester carrière maakte. Kennelijk, gezien de enorme oplage van zijn boek, was de situatie in Purmerend exemplarisch voor het intellectuele klimaat in de achttiende-eeuwse Republiek als geheel.

De lezing vindt plaats in het kader van de Maand van de Geschiedenis, waarvan het thema is: 'Eureka!'.

In verband met de beperkte ruimte is reservering verplicht. Stuur hiervoor een e-mail met uw gegevens naar aanmelden@waterlandsarchief.nl.

Cursussen

In de vorige wijkkrant wezen we u op twee in het Archief te organiseren cursussen. Hieronder nog even de informatie erover.

Lezen van oud schrift voor beginners

Acht lessen op vrijdagmiddag, om de week van 14.00 tot 16.00 uur, op 29 september, 13 en 27 oktober, 10 en 24 november, 8 en 22 december 2023 en 12 januari 2024.

Kosten: € 85,-.

Aanmelden: via de website.

Genealogie voor beginners

Zes lessen op vrijdagmiddag, om de week van 14.00 tot 16.00 uur, op 6 en 20 oktober, 3 en 17 november en 1 en 15 december.

Kosten: € 65,-

Aanmelden: via de website. ●

Evenementen op komst

Van het Bureau Toerisme Laag Holland ontvingen we opnieuw een overzicht van op handen zijnde evenementen in Purmerend en Beemster. Hieronder een kleine selectie.

De Laag Hollandse Makersmarkt

Zaterdag 23 september

Op de Kaasmarkt. Maak kennis met de lokale makers uit de regio.

Matsmarkt

De donderdagen 28 september en 26 oktober

Op de Koemarkt staan dan zo'n 75 kramen met antiek, kunst, curiosa, boeken, verzamelitems en tweedehands spullen.

Tentoonstelling Goed en beddegoed

Tot en met 30 oktober

Het Betje Wolff Museum in Middenbeemster toont een prachtige collectie van waardevol textiel en objecten uit de negentiende en begin twintigste eeuw. ●

Van de wijkwethouder

Tegen de tijd dat u dit leest is de vakantie voorbij, en daarmee ook het reces voor de politiek. Vaak is het reces een rustige tijd voor de politiek.

Veel gemeenteraadsleden zijn met vakantie, zo ook collegeleden, en er zijn geen vergaderingen. Tijd om de accu weer even op te laden. Zoals (bijna) iedere zomer blijf ik zelf thuis; wij genieten onze vakanties op andere tijden in het jaar.

Dat betekent ook dat ik regelmatig het burgemeesterspiket waarneem. Het gaat er bij dit piket vooral om dat iemand bestuurlijk aanwezig is voor het geval er voorvallen zijn waarbij de burgemeester een rol heeft. In de meeste gevallen is dat een besluit over de inbewaringstelling van een cliënt die in een wat moeilijker periode van het leven zit en daarbij een gevaar is voor de eigen veiligheid of die van een ander. In dat soort situaties is het vaak de politie die ter plaatse komt en de hulp van een psychiater inroept. Die beoordeelt in eerste instantie de cliënt, en als hij een inbewaringstelling nodig vindt, belt hij de burgemeester. Het is diens bevoegdheid dit wel of niet te bevelen.

Andere situaties kwamen in de periodes dat ik het piket waarnam nauwelijks voor. Ja, in mijn eerste jaar als wethouder was er een situatie waarbij een cliënt de woning niet uit wilde en er vanwege psychiatrische problematiek handelen nodig was. Ik riep toen op vrijdagavond een team bij elkaar van gemeente, politie en veiligheidsregio. We losten dat toen samen op. En heel recent was er de wateroverlast in de parkeergarage Triton. In die situatie was het zodanig ernstig, u herinnert zich vast nog wel de hevige regenval van die dag en de voorafgaande nacht

en de hoge waterstanden in het water van de gemeente, dat er een zogenaemde Grip 1-situatie ontstond en een coördinatie-unit ter plaatse kwam. Ik vond het heel naar om te zien hoe al die auto's in de garage tot aan de ruiten onder water staan. En me dan te bedenken dat veel van die auto's ouder zijn en nauwelijks nog dagwaarde hebben, maar voor de eigenaars heel waardevol zijn, omdat het voertuig nog prima rijdt en de eigenaar overal brengt waar dat gewenst is. Hoewel er gelukkig geen persoonlijke ongelukken zijn gebeurd, doet dit veel met mensen. Het is goed te ervaren hoe professioneel mensen van de veiligheidsregio, brandweer, politie, woningcorporatie, gemeente en in dit geval ook waterschap handelen. Ik vind het dan ook heel fijn dat de woningbouwcorporatie de bewoners prima ondersteunt waar dat kan.

Als ik dit schrijf, is er nog een ruime week te gaan voordat het drukke leven op 4 september weer begint. Een week waarin ik ook piket heb. Laten we hopen dat het dan rustig blijft.

Ik hoop dat u allen van de zomer hebt genoten en wens u een fijn najaar.

Harry Rotgans,
wijkwethouder ●

Ken je wijk

Op de foto in onze vorige wijkkrant zag u de Linnaeuslaan. We ontvingen vier goede inzendingen. Na loting gaat de VVV-cadeaubon van vijftien euro naar Esther van Eis. Van harte gefeliciteerd! Hier de nieuwe opgave. Stuur uw oplossing binnen twee weken naar onze redactie: wijkkrantgors@gmail.com. Vergeet niet uw naam en adres te vermelden. ●

COLOFON

De wijkkrant wordt gemaakt door en voor bewoners. Artikelen en foto's mogen worden overgenomen met bronvermelding.

E-mail redactie: wijkkrantgors@gmail.com.

De redactie behoudt zich het recht voor ingezonden artikelen in te korten of niet te plaatsen.

Redactie: Bouwe Meijn.

Gedicht: Hennie Pen-Dijkema.

Column: Cecile Righart.

Wethouder: Harry Rotgans.

Foto's: Ron ter Schegget.

De volgende wijkkrant verschijnt op 2 november.